

Wtorek, 26 września 2006 r.

P6_TC1-COD(2005)0183

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 26 września 2006 r. w celu przyjęcia dyrektywy 2006/.../WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jakości powietrza atmosferycznego i w sprawie czystszej powietrza dla Europy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze co następuje:

- (1) Szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego przyjęty decyzją nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ⁽⁴⁾, stanowi o konieczności ograniczenia zanieczyszczeń do poziomów minimalizujących szkodliwe skutki dla zdrowia ludzi, ze szczególnym uwzględnieniem wrażliwych grup ludności, oraz całego środowiska naturalnego, w celu poprawy systemu monitorowania i oceny jakości powietrza, w tym odkładanie się zanieczyszczeń oraz dostarczania informacji społeczeństwu.
- (2) W celu ochrony zdrowia ludzi i całego środowiska naturalnego **szczególnie ważne jest zwalczanie emisji zanieczyszczeń u źródła. Dlatego** powinno się unikać, zapobiegać lub ograniczać emisję szkodliwych zanieczyszczeń. **W tym celu Komisja powinna niezwłocznie przyjąć stosowne przepisy dotyczące emisji dla wszystkich istotnych źródeł zanieczyszczeń**, z uwzględnieniem odpowiednich norm, zaleceń i programów Światowej Organizacji Zdrowia **dotyczących jakości powietrza**.
- (3) Dyrektywa Rady 96/62/WE z dnia 27 września 1996 r. w sprawie oceny i zarządzania jakością powietrza ⁽⁵⁾, dyrektywa Rady 1999/30/WE z dnia 22 kwietnia 1999 r. odnosząca się do wartości dopuszczalnych dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu oraz pyłu zawieszonego i ołowiu w powietrzu ⁽⁶⁾, dyrektywa 2000/69/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r. dotycząca wartości dopuszczalnych benzenu i tlenku węgla w powietrzu ⁽⁷⁾, dyrektywa 2002/3/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lutego 2002 r. odnosząca się do ozonu w powietrzu ⁽⁸⁾ oraz decyzja Rady 97/101/WE z dnia 27 stycznia 1997 r. ustanawiająca system wzajemnej wymiany informacji i danych pochodzących z sieci i poszczególnych stacji dokonujących pomiarów zanieczyszczeń powietrza w państwach członkowskich ⁽⁹⁾ muszą być zasadniczo zweryfikowane w celu uwzględnienia najnowszych osiągnięć naukowych oraz w dziedzinie ochrony zdrowia, a także doświadczeń państw członkowskich. Dla zapewnienia przejrzystości i skuteczności administracyjnej oraz w celu uproszczenia przepisów wskazane jest zatem zastąpienie powyższych pięciu aktów prawnych jedną dyrektywą.

⁽¹⁾ Dz.U. C 195 z 18.8.2006 r., str. 84.

⁽²⁾ Dz.U. C 206 z 29.8.2006 r., str. 1.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 26 września 2006 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 242 z 10.9.2002 r., str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 296 z 21.11.1996 r., str. 55. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003 r., str. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 163 z 29.6.1999 r., str. 41. Dyrektywa zmieniona decyzją Komisji 2001/744/WE (Dz.U. L 278 z 23.10.2001 r., str. 35).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 313 z 13.12.2000 r., str. 12.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 67 z 9.3.2002 r., str. 14.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 35 z 5.2.1997 r., str. 14. Decyzja zmieniona decyzją Komisji 2001/752/WE (Dz.U. L 282 z 26.10.2001 r., str. 69).

Wtorek, 26 września 2006 r.

- (4) Kiedy zgromadzone zostanie odpowiednie doświadczenie związane ze stosowaniem dyrektywy 2004/107/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. odnoszącej się do arsenu, kadmu, rtęci, niklu i policyklicznych węglowodorów aromatycznych w powietrzu⁽¹⁾, można będzie rozważyć połączenie jej przepisów z przepisami niniejszej dyrektywy.
- (5) Należy postępować zgodnie ze wspólnym podejściem do oceny jakości powietrza, stosując wspólne kryteria oceny. Oceniając jakość powietrza atmosferycznego należy wziąć pod uwagę wielkość populacji i ekosystemów narażonych na działanie zanieczyszczonego powietrza. Wskazany jest zatem podział terytorium każdego z Państw członkowskich na strefy lub aglomeracje odzwierciedlające gęstość zaludnienia.
- (6) **Tam gdzie to możliwe, powinno się stosować modele dyspersji zanieczyszczeń w celu umożliwienia interpretacji danych pod kątem geograficznej dystrybucji stężeń. Mogłoby to posłużyć jako podstawa do obliczania wspólnego stopnia narażenia ludności mieszkającej na danym obszarze.**
- (7) Dla celów oceny jakości powietrza atmosferycznego istotne znaczenie ma zastosowanie znormalizowanych technik pomiaru i wspólnych kryteriów zarówno w odniesieniu do ilości i rozmieszczenia stacji pomiarowych, tak, aby zebrane dane dotyczące zanieczyszczenia powietrza były dostatecznie reprezentatywne i porównywalne na terenie całej Wspólnoty. Do celów oceny jakości powietrza atmosferycznego można zastosować metody inne niż pomiary i dlatego konieczne jest określenie kryteriów stosowania i wymaganej dokładności takich metod.
- (8) Należy przeprowadzić dokładne pomiary i **obliczenia dla** drobnego pyłu zawieszonego w stacjach terenowych dla lepszego zrozumienia wpływu tej substancji, **stworzenia definicji zjawiska średniego stężenia** i opracowania odpowiedniej polityki w tym zakresie. **Celem tej polityki powinno być w szczególności zgodne ze stanem rzeczywistym uwzględnienie wliczonego do wartości dopuszczalnych udziału średniego stężenia w całkowitym poziomie zanieczyszczeń. Pomiary powinny się przeprowadzać w efektywny sposób, w związku z czym informacje z punktów poboru próbek w ramach stałych pomiarów powinny być w jak największym stopniu uzupełniane danymi uzyskanymi z modelowania i pomiarów wskaźnikowych. Pomiary powinny być przeprowadzane zgodnie z programem współpracy w zakresie monitorowania i oceny przemieszczania się na duże odległości zanieczyszczeń powietrza w Europie (EMEP) przyjętym na podstawie Konwencji z 1979 roku w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości zatwierdzonej decyzją Rady 81/462/EWG z dnia 11 czerwca 1981⁽²⁾.**
- (9) Poziomą jakość powietrza należy **utrzymać tam**, gdzie jest on już dobry, **tak by normy jakości powietrza nie zostały przekroczone. W ramach zrównoważonego rozwoju danych stref powinno się kontynuować poprawę poziomu jakości powietrza.** Tam, gdzie normy jakości powietrza są przekroczone, państwa członkowskie powinny podjąć działania w celu osiągnięcia zgodności z określonymi wartościami, **przy czym odnosi się to w szczególności do państw wykazujących znaczne przekroczenie, ponieważ na ogół są one w stanie poprawić jakość powietrza w najbardziej efektywny pod względem kosztów sposób.** Przekroczenie norm związane z posypywaniem dróg piaskiem w okresie zimowym należy zignorować.
- (10) Zagrożenie dla roślinności związane z zanieczyszczeniem powietrza stanowi najważniejszą kwestię w miejscach oddalonych od obszarów miejskich, gdzie roślinność występuje. Ocena tego typu zagrożeń i zgodność z normami jakości powietrza dla celów ochrony roślinności powinna dlatego skupić się na miejscach oddalonych od obszarów zabudowanych.
- (11) Drobną pył zawieszony (PM_{2,5}) odpowiada w znacznym stopniu za negatywny wpływ na zdrowie ludzi. Ponadto, nadal nie określono progu, poniżej którego PM_{2,5} nie stanowiłby zagrożenia. **W związku z faktem, że dostępne aktualnie dane na temat PM_{2,5} są niewystarczające do wprowadzenia wartości dopuszczalnej, najpierw zastosowanie powinna mieć wartość docelowa dopóki wartość graniczna nie będzie mogła wejść w życie.** Dlatego też substancję tę należy potraktować w inny sposób niż pozostałe zanieczyszczenia powietrza. Podejście takie ma na celu ogólne ograniczenie stężenia zanieczyszczeń na terenach miejskich tak, aby jak największe skupiska ludności skorzystały na poprawie jakości powietrza. **Istniejący potencjał redukcji należy wykorzystać optymalnie przede wszystkim w strefach i aglomeracjach o bardzo wysokim zanieczyszczeniu drobnym pyłem zawieszonym.** Jednak dla zapewnienia minimalnego stopnia ochrony zdrowia w każdym miejscu, **dla każdej strefy i aglomeracji należy określić pożądaną wartość docelową.**

⁽¹⁾ Dz.U. L 23 z 26.1.2005 r., str. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 171 z 27.6.1981 r., str. 11.

Wtorek, 26 września 2006 r.

- (12) Obowiązujące cele długoterminowe mające zapewnić skuteczną ochronę przed szkodliwym oddziaływaniem na zdrowie ludzi, roślinność i ekosystemy w związku z oddziaływaniem ozonu, powinny pozostać niezmienione. Powinien zostać ustalony próg ostrzegawczy i próg informowania dla ozonu w celu odpowiedniej ochrony całej ludności i wrażliwych jej grup przed krótkotrwałym działaniem ozonu o wysokim stężeniu. Progi te powinny uruchomić proces informowania ludności o zagrożeniach i wdrażania odpowiednich środków krótkoterminowych mających na celu obniżenie poziomu ozonu w sytuacji przekroczenia progów ostrzegawczych.
- (13) Ozon jest zanieczyszczeniem o charakterze transgranicznym, powstającym w atmosferze w wyniku emisji pierwotnych zanieczyszczeń określonych dyrektywą 2001/81/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie krajowych poziomów emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczenia powietrza⁽¹⁾. Dążenie do realizacji celów w zakresie jakości powietrza oraz długoterminowe cele dotyczące ozonu w niniejszej dyrektywie powinny zostać określone na podstawie celów i poziomów emisji podanych w dyrektywie 2001/81/WE.
- (14) **Pomiary zanieczyszczenia powietrza powinno się przeprowadzać w efektywny i planowy sposób. Dlatego powinno się w miarę możliwości łączyć stałe pomiary z modelowaniem i pomiarami wskaźnikowymi.** Stałe pomiary ozonu powinny być obowiązkowe na obszarach, gdzie długoterminowe poziomy są przekroczone. Powinno dopuścić się zastosowanie dodatkowych środków oceny w celu ograniczenia wymaganej ilości stałych punktów poboru próbek.
- (15) Emisja zanieczyszczeń do atmosfery z naturalnych źródeł może podlegać pomiarom, jednak nie można jej kontrolować. Dlatego też, w przypadkach, gdy zanieczyszczenie z naturalnych źródeł można z dostateczną pewnością określić, należy je pominąć przy ocenie zgodności z dopuszczalnymi wartościami jakości powietrza.
- (16) **Strefy i aglomeracje o szczególnie trudnych warunkach powinny mieć możliwość przedłużenia okresu, w jakim należy zapewnić zgodność z wartościami dopuszczalnymi dotyczącymi jakości powietrza oraz z wartościami docelowymi,** w przypadku gdy, pomimo zastosowania odpowiednich środków obniżających zanieczyszczenie, pojawiają się poważne problemy w określonych strefach lub aglomeracjach. Każdemu przedłużeniu terminu dla danej strefy lub aglomeracji powinien towarzyszyć szczegółowy plan lub program zapewniający zgodność. **Zapewnienie elastyczności państwom członkowskim będzie jeszcze ważniejsze w przypadku, kiedy konieczne środki wspólnotowe, które odzwierciedlają cele wybrane w ramach strategii tematycznej dotyczącej zanieczyszczenia powietrza i odnoszą się do zmniejszenia emisji u źródła, i które obejmują co najmniej środki wymienione w załączniku XVII, nie zostaną wdrożone do dnia 1 stycznia 2010 r., ponieważ niektóre państwa członkowskie nie będą w stanie osiągnąć wartości dopuszczalnych bez tych środków pomimo znacznych wysiłków na poziomie krajowym.**
- (17) Plany lub programy powinny być opracowane dla stref i aglomeracji, w których stężenie zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym przekracza odpowiednie normy jakości powietrza oraz określone tymczasowe marginesy tolerancji. Zanieczyszczenie powietrza pochodzi z wielu różnorodnych źródeł i rodzajów działalności. Dla zapewnienia spójności pomiędzy różnymi politykami, plany i programy te powinny być zbieżne i powiązane z planami i programami przygotowanymi na mocy dyrektywy 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania⁽²⁾, dyrektywy 2001/81/WE oraz dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku⁽³⁾.
- (18) Należy opracować plany prac określające jakie środki krótkoterminowe mają być zastosowane tam, gdzie występuje zagrożenie przekroczenia jednej lub kilku istotnych norm jakości powietrza lub progów ostrzegawczych w celu obniżenia zagrożenia i ograniczenia okresu czasu jego występowania. W odniesieniu do ozonu, plany działań krótkoterminowych powinny uwzględniać postanowienia decyzji Komisji 2004/279/WE z dnia 19 marca 2004 r. dotyczącej wskazówek do wprowadzania w życie dyrektywy 2002/3/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącej się do ozonu w powietrzu⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 27.11.2001 r., str. 22. Dyrektywa zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 309 z 27.11.2001 r., str. 1. Dyrektywa zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 189 z 18.7.2002 r., str. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 87 z 25.3.2004 r., str. 50.

Wtorek, 26 września 2006 r.

- (19) Powyższe plany i programy mają na celu w bezpośredni sposób poprawić jakość powietrza i środowiska naturalnego, a zatem nie powinny podlegać dyrektywie 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko ⁽¹⁾.
- (20) Państwa członkowskie powinny dokonać wzajemnych konsultacji, jeżeli, w następstwie znacznego zanieczyszczenia w innym państwie członkowskim, poziom zanieczyszczenia przekracza lub stwarza prawdopodobieństwo przekroczenia norm jakości powietrza podwyższonych o margines tolerancji lub, zależnie od okoliczności, progu ostrzegawczego. Transgraniczny charakter pewnych zanieczyszczeń, takich jak ozon i pył zawieszony, może wymagać koordynacji między sąsiadującymi państwami członkowskimi w sporządzaniu i realizacji planów, programów, krótkoterminowych programów działań oraz w informowaniu opinii publicznej. W miarę potrzeb państwa członkowskie powinny dążyć do współpracy z państwami trzecimi, kładąc szczególny nacisk na wczesne angażowanie krajów kandydujących.
- (21) *Mając na uwadze transgraniczny charakter specyficznych zanieczyszczeń i wynikające stąd prawdopodobieństwo, że do przekroczenia wartości dopuszczalnej w danym państwie członkowskim doszło z przyczyn, na które to państwo nie miało bezpośredniego wpływu, Komisja powinna mieć możliwość zapewniania państwom członkowskim większej ilości czasu w celu spełnienia norm zawartych w niniejszej dyrektywie.*
- (22) *Państwa członkowskie, które jak dotąd nie podjęły skutecznych środków służących ograniczeniu zanieczyszczenia powietrza, w tym wdrożeniu dyrektyw, o których mowa w pkt 10 załącznika XV w terminie określonym w tych dyrektywach, nie powinny kwalifikować się do żadnych odstępstw w myśl art. 20. Komisja powinna ostrożnie rozpatrzyć wnioski o zastosowanie odstępstw, uwzględniając fakt, że okresy odstępstwa określone w art. 20 są okresami maksymalnymi. Komisja powinna przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie w sprawie jej decyzji z uzasadnieniem i informacją o okresach odstępstw przyznanych państwom członkowskim.*
- (23) *Gruntowna ocena wpływu niniejszej dyrektywy została dokonana z uwzględnieniem zarówno doskonalenia prawodawstwa jak i strategii zrównoważonego rozwoju. Ponieważ jednak redukcje emisji dwutlenku węgla mają być większe niż przewidywano w ocenie wpływu, może się okazać, że koszty są zawyżone, natomiast korzyści – zaniżone, ponieważ ciągłe redukcje emisji po 2012 r. przyczynią się między innymi do poprawy jakości powietrza.*
- (24) *Cele niniejszej dyrektywy powinny być w jak największym stopniu zharmonizowane ze zrównoważonym rozwojem odnośnych stref i aglomeracji.*
- (25) *W przypadku instalacji przemysłowych dyrektywa nie powinna zobowiązywać do podejmowania środków wykraczających poza stosowanie najlepszych dostępnych technik wymaganych dyrektywą Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącą zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli ⁽²⁾, a w szczególności nie powinna doprowadzić do zamknięcia instalacji. Powinna ona jednak zobowiązywać wszystkie państwa członkowskie do podjęcia wszelkich opłacalnych środków zmniejszających zanieczyszczenie w odpowiednich sektorach.*
- (26) Zarówno państwa członkowskie jak i Komisja muszą gromadzić, dokonywać wymiany i rozpowszechniać informacje na temat jakości powietrza w celu lepszego poznania zagrożeń wynikających z zanieczyszczenia powietrza i opracowania odpowiedniej polityki. Aktualne informacje dotyczące stężenia wszystkich zanieczyszczeń podlegających uregulowaniom w powietrzu atmosferycznym powinny być systematycznie udostępniane do publicznej wiadomości. **Powinno się zagwarantować, by opinia publiczna** była codziennie informowana o aktualnych dobowych wynikach pomiarów.
- (27) W celu uproszczenia metod opracowywania i porównywania informacji dotyczących jakości powietrza, dane powinny być przekazywane Komisji w znormalizowanej formie.
- (28) Konieczne jest przyjęcie procedur w zakresie przekazywania danych, oceny i sprawozdań dotyczących jakości powietrza w celu wykorzystania środków elektronicznych i internetu to be used jako głównych narzędzi udostępniania informacji oraz dla zapewnienia spójności tych procedur z dyrektywą 2006/.../WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ... [w sprawie ustanowienia infrastruktury informacji przestrzennej we Wspólnocie (INSPIRE)] ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 197 z 21.7.2001 r., str. 30.

⁽²⁾ Dz.U. L 257 z 10.10.1996 r., str. 26. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 33 z 4.2.2006 r., str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L ... z ..., str.

Wtorek, 26 września 2006 r.

- (29) Wskazane jest stworzenie możliwości dostosowania kryteriów i metod oceny jakości powietrza atmosferycznego do postępu naukowo – technicznego oraz zakresu przekazywanych informacji. Ponadto należy przyjąć metody referencyjne odnoszące się do modelowania jakości powietrza, wszędzie tam, gdzie jest to możliwe.
- (30) Z uwagi na fakt, że cele niniejszej dyrektywy w zakresie jakości powietrza nie mogą zostać w stopniu wystarczającym osiągnięte przez państwa członkowskie i w związku z tym mogą, z uwagi na transgraniczny charakter zanieczyszczeń powietrza zostać lepiej zrealizowane na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki, zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 Traktatu. Stosownie do zasady proporcjonalności, określonej we wspomnianym artykule, zakres niniejszej dyrektywy nie wykracza poza to, co jest konieczne dla osiągnięcia powyższych celów.
- (31) Państwa członkowskie powinny ustanowić zasady dotyczące kar stosowanych w przypadku naruszenia przepisów niniejszej dyrektywy oraz zapewnić ich wykonywanie. Kary te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (32) Niektóre przepisy aktów uchylonych przez niniejszą dyrektywę powinny pozostać w mocy w celu zapewnienia ciągłości obowiązujących wartości dopuszczalnych w zakresie jakości powietrza dla dwutlenku azotu aż do ich zastąpienia z dniem 1 stycznia 2010 r., ciągłości przepisów dotyczących sprawozdań w zakresie jakości powietrza aż do momentu przyjęcia nowych środków wykonawczych oraz ciągłości zobowiązań w zakresie wstępnej oceny jakości powietrza zgodnie z wymogami dyrektywy 2004/107/WE.
- (33) Obowiązek włączenia niniejszej dyrektywy do prawa krajowego powinien ograniczyć się tylko do przepisów, które stanowią istotną zmianę w stosunku do poprzednich dyrektyw. Obowiązek włączenia przepisów, które nie zostały zmienione wynika z poprzednich dyrektyw.
- (34) Niniejsza dyrektywa respektuje prawa podstawowe i przestrzega zasad uznanych w szczególności w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności niniejsza Dyrektywa ma na celu promowanie włączenia do wspólnotowej polityki wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego i poprawę jego jakości, zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju, o którym mowa w art. 37 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.
- (35) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽¹⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza dyrektywa ustanawia środki mające na celu:

- 1) zdefiniowanie i określenie celów dotyczących jakości powietrza atmosferycznego, wyznaczonych w taki sposób, aby unikać, zapobiegać lub ograniczać szkodliwe oddziaływanie na zdrowie ludzi i całe środowisko naturalne;
- 2) ocenę jakości powietrza atmosferycznego w Państwach członkowskich na podstawie wspólnych metod i kryteriów, w szczególności ocenę stężenia niektórych zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym;

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999 r., str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006 r., str. 11).

Wtorek, 26 września 2006 r.

- 3) dostarczenie informacji na temat jakości powietrza atmosferycznego pomocnej w walce z zanieczyszczeniami i uciążliwościami oraz w monitorowaniu długoterminowych trendów wynikających z realizacji wspólnotowych i krajowych środków;
- 4) zapewnienie społeczeństwu dostępu do informacji na temat jakości powietrza atmosferycznego;
- 5) utrzymanie jakości powietrza atmosferycznego tam, gdzie jest ona dobra, oraz jej poprawę w pozostałych przypadkach;
- 6) promowanie ścisłej współpracy pomiędzy państwami członkowskimi w zakresie ograniczania zanieczyszczeń powietrza.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy przyjmuje się, że:

- 1) „powietrze atmosferyczne” oznacza powietrze na zewnątrz budynków zawarte w troposferze, z wyjątkiem miejsc pracy;
- 2) „zanieczyszczenie” oznacza dowolną substancję znajdującą się w powietrzu atmosferycznym, która może prawdopodobnie mieć szkodliwy wpływ na zdrowie ludzi i/lub całe środowisko naturalne;
- 3) „poziom” oznacza stężenie zanieczyszczenia w powietrzu atmosferycznym lub jego odkładanie się na powierzchni w danym czasie;
- 4) „ocena” oznacza dowolną metodę wykorzystywaną do pomiaru, obliczeń, przewidywania lub oszacowania poziomów zanieczyszczeń;
- 5) „wartość dopuszczalna” oznacza poziom ustalony na podstawie wiedzy naukowej, w celu unikania, zapobiegania lub ograniczania szkodliwego oddziaływania na zdrowie ludzi i/lub całe środowisko naturalne, który należy osiągnąć w **założonym** terminie i nie przekraczać w terminie późniejszym;
- 6) „**poziom** krytyczny” oznacza poziom ustalony na podstawie wiedzy naukowej, powyżej którego mogą wystąpić niepożądane efekty w odniesieniu do niektórych receptorów, takich jak rośliny, drzewa lub naturalne ekosystemy, jednak nie wobec człowieka;
- 7) „margines tolerancji” oznacza procentowo określoną część wartości dopuszczalnej, o którą wartość ta może zostać przekroczona, zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie;
- 8) „wartość docelowa” oznacza poziom ustalony w celu unikania, zapobiegania lub ograniczania szkodliwego oddziaływania na zdrowie ludzi i/lub całe środowisko naturalne, który należy osiągnąć tam gdzie to możliwe w założonym terminie;
- 9) „próg ostrzegawczy” oznacza poziom zawartości, powyżej którego istnieje zagrożenie dla zdrowia ludzi wynikającego z krótkotrwałego narażenia, w takim przypadku państwa członkowskie mają natychmiastowe działania;
- 10) „próg informowania” oznacza poziom zawartości, powyżej którego istnieje zagrożenie dla zdrowia ludzi wynikające z krótkotrwałego narażenia szczególnie wrażliwych grup ludności na działanie zanieczyszczeń; w takim przypadku niezbędna jest natychmiastowa i aktualna informacja;
- 11) „górnny próg oszacowania” oznacza poziom zawartości, poniżej którego można zastosować kombinację środków i technik modelowania do oceny jakości powietrza atmosferycznego;
- 12) „dolny próg oszacowania” oznacza poziom zawartości, poniżej którego wystarczające jest zastosowanie technik modelowania i obiektywnego oszacowania do oceny jakości powietrza atmosferycznego;
- 13) „cel długoterminowy” oznacza poziom zawartości jaki należy osiągnąć w dłuższej perspektywie, za wyjątkiem przypadków, gdy nie jest to możliwe w drodze zastosowania proporcjonalnych środków, w celu zapewnienia skutecznej ochrony dla zdrowia ludzi i środowiska naturalnego;
- 14) „strefa” oznacza część terytorium państwa członkowskiego, wytyczoną przez to państwo członkowskie dla celów zarządzania i oceny jakości powietrza;

Wtorek, 26 września 2006 r.

- 15) „aglomeracja” oznacza obszar będący konurbacją o populacji przekraczającej 250 000 mieszkańców lub, w przypadku gdy liczba ludności wynosi 250 000 lub mniej, obszar o gęstości zaludnienia na km ustalonej przez państwa członkowskie;
- 16) **„emisje z naturalnych źródeł” oznaczają każdą obecną w powietrzu substancję, niebędącą jednak bezpośrednim lub pośrednim skutkiem działalności ludzkiej; należą do nich w szczególności emisje uwarunkowane zjawiskami przyrodniczymi, jak na przykład wybuchami wulkanów, aktywnością sejsmiczną i geotermiczną, przypadkowymi pożarami terenów niezagospodarowanych, solą morską, ponownym zawieszaniem się w powietrzu atmosferycznym cząstek pochodzenia naturalnego lub ich przenoszeniem z obszarów suchych;**
- 17) „PM₁₀” oznacza pył zawieszony przechodzący przez otwór sortujący, określony w EN 12341, przy 50 % granicy sprawności dla średnicy aerodynamicznej 10 mikrometrów;
- 18) „PM_{2,5}” oznacza pył zawieszony przechodzący przez otwór sortujący, określony w EN 14907, przy 50 % granicy sprawności dla średnicy aerodynamicznej 2,5 mikrometrów;
- 19) „średni wskaźnik stopnia narażenia na działanie” oznacza średni poziom określony na podstawie pomiarów przeprowadzonych na obszarach miejskich na całym terytorium państwa członkowskiego, odzwierciedlający narażenie ludności na działanie zanieczyszczeń;
- 20) „docelowe ograniczenie stopnia narażenia” oznacza procentowe ograniczenie średniego wskaźnika narażenia na działanie ustalone w celu ograniczenia szkodliwego oddziaływania na zdrowie ludzi; powyższe należy w miarę możliwości zrealizować w założonym terminie;
- 21) „obszary miejskie” oznaczają miejsca na terenach miejskich, gdzie pozorne poziomy stopnia narażenia na działanie zanieczyszczeń są reprezentatywne dla całej ludności miejskiej;
- 22) „tlenek azotu” oznacza sumę stosunku ilościowego mieszanki (ppbv) podtlenku azotu (tlenek azotu) i dwutlenku azotu wyrażoną w jednostkach stężenia wagowego dwutlenku węgla ($\mu\text{g}/\text{m}^3$);
- 23) „stały pomiar” oznacza pomiary przeprowadzane w stałych miejscach, zarówno w trybie ciągłym jak i na zasadzie wrywkowych próbek dla określenia poziomów zgodnie z założonymi celami dotyczącymi jakości danych;
- 24) „pomiar wskaźnikowy” oznacza pomiary, które spełniają mniej restrykcyjne kryteria jakościowe w porównaniu do pomiarów stałych;
- 25) „lotne związki organiczne” (LZO) oznaczają wszystkie związki organiczne pochodzące z antropogenicznych i biogenicznych źródeł, inne niż metan, które są zdolne do produkowania utleniających fotochemicznych w reakcjach z tlenkami azotu przy udziale światła słonecznego.

Artykuł 3

Zakres obowiązków

1. Państwa członkowskie wyznaczają na odpowiednim poziomie właściwe władze i organy odpowiedzialne za:
 - a) ocenę jakości powietrza atmosferycznego;
 - b) zatwierdzanie systemów pomiarowych (metody, sprzęt, sieci i laboratoria);
 - c) zapewnienie dokładnych pomiarów;
 - d) analizę metod oceny;
 - e) koordynację na swoim terytorium wspólnotowych programów zapewnienia jakości, opracowanych przez Komisję;
 - f) współpracę pomiędzy państwami członkowskimi i Komisją.

W razie konieczności, właściwe władze i organy stosują się do postanowień załącznika I sekcja C.

2. Państwa członkowskie podają do publicznej wiadomości informację o właściwych władzach i organach wyznaczonych do zadań, o których mowa w ust. 1.

Wtorek, 26 września 2006 r.

Rozdział II

Ocena jakości powietrza atmosferycznego

SEKCJA 1

Przepisy ogólne

Artykuł 4

Ustanowienie stref i aglomeracji

Państwa członkowskie ustanawiają strefy i aglomeracje na całym swoim terytorium. Ocenę jakości powietrza i zarządzanie jakością powietrza prowadzi się we wszystkich strefach i aglomeracjach.

SEKCJA 2

Ocena jakości powietrza atmosferycznego w odniesieniu do dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu, pyłu zawieszzonego, ołowiu, benzenu i tlenku węgla

Artykuł 5

System oceny

1. W odniesieniu do dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu, pyłu zawieszzonego (PM_{10} i $PM_{2,5}$), ołowiu, benzenu i tlenku węgla, w zakresie ochrony zdrowia i roślinności zastosowanie mają górny i dolny próg oszacowania określone w załączniku II sekcja A.

Każda strefa i aglomeracja podlegają klasyfikacji w zależności od progów oszacowania.

2. Klasyfikacja, o której mowa w ust. 1 podlega **monitorowaniu, a po dokonaniu oceny wyników, podlega przeglądowi** raz na pięć lat, zgodnie z procedurą określoną w załączniku II sekcja B.

Klasyfikacja podlega jednak częstszym przeglądom w przypadku wystąpienia znacznych zmian w działalności istotnej dla stężenia w powietrzu dwutlenku siarki, dwutlenku azotu lub, tam, gdzie ma to istotne znaczenie, tlenków azotu, pyłu zawieszzonego (PM_{10} , $PM_{2,5}$), ołowiu, benzenu lub tlenku węgla.

Artykuł 6

Kryteria oceny

1. Państwa członkowskie dokonują oceny jakości powietrza atmosferycznego na całym swoim terytorium, w zakresie zanieczyszczeń, o których mowa w art. 5, zgodnie z kryteriami ustalonymi w ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu.

2. We wszystkich strefach i aglomeracjach, gdzie poziom zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym, o którym mowa w ust. 1, przekracza górny próg oszacowania ustalony dla tych zanieczyszczeń, należy zastosować stałe pomiary do oceny jakości powietrza atmosferycznego. Stałe pomiary **są uzupełniane** technikami modelowania i/lub pomiarami wskaźnikowymi dla zapewnienia dokładnej informacji na temat jakości powietrza atmosferycznego.

3. We wszystkich strefach i aglomeracjach, gdzie poziom zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym, o którym mowa w ust. 1, jest niższy od dolnego progu oszacowania ustalonego dla **tych zanieczyszczeń, stosuje się** kombinację stałych pomiarów i technik modelowania i/lub pomiarów wskaźnikowych do oceny jakości powietrza atmosferycznego.

4. We wszystkich strefach i aglomeracjach, gdzie poziom zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym, o którym mowa w ust. 1, jest niższy od dolnego progu oszacowania ustalonego dla tych zanieczyszczeń, wystarcza stosowanie technik modelowania lub obiektywnego oszacowania do oceny jakości powietrza atmosferycznego.

Wtorek, 26 września 2006 r.

5. Oprócz ocen, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, pomiarów dokonuje się w miejscach oddalonych od istotnych źródeł zanieczyszczeń, dla uzyskania co najmniej informacji na temat stężenia wagowego i chemicznego składu drobnego pyłu zawieszonego ($PM_{2,5}$) na podstawie średnich rocznych, a pomiary te przeprowadzane są zgodnie z następującymi kryteriami:

- a) na każde 100 000 km² przypada jeden punkt poboru próbek;
- b) każde państwo członkowskie instaluje jedną stację pomiarową lub może, po uzgodnieniu z sąsiadującymi państwami członkowskimi, zainstalować jedną lub kilka wspólnych stacji pomiarowych, obejmujących stosowne pobliskie obszary w celu uzyskania koniecznego rozmieszczenia przestrzennego;
- c) we właściwych przypadkach, system monitorowania jest skoordynowany ze strategią monitorowania i programem pomiarów w ramach programu współpracy w zakresie monitorowania i oceny przemieszczania się na duże odległości zanieczyszczeń powietrza w Europie;
- d) Sekcja A załącznika I stosuje się do celów dotyczących jakości danych w odniesieniu do pomiarów wagowych pyłu zawieszonego, a załącznik IV stosuje się w całości.

Państwa członkowskie informują także Komisję o metodach pomiarowych stosowanych do pomiaru składu chemicznego drobnego pyłu zawieszonego ($PM_{2,5}$).

Artykuł 7

Punkt poboru próbek

1. Rozmieszczenie punktów poboru próbek do pomiaru dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu, pyłu zawieszonego (PM_{10} i $PM_{2,5}$), ołowiu, benzenu i tlenku węgla w powietrzu atmosferycznym ustala się na podstawie kryteriów podanych w załączniku III.

2. W każdej strefie lub aglomeracji, gdzie stałe pomiary są jedynym źródłem informacji w zakresie oceny jakości powietrza, ilość punktów poboru próbek dla każdego istotnego zanieczyszczenia nie jest mniejsza niż minimalna ilość punktów poboru próbek podana w załączniku V sekcja A. **W tych strefach lub aglomeracjach odpowiednich pomiarów należy dokonywać codziennie.**

Jednak w odniesieniu do stref i aglomeracji, w których informacje pochodzące ze stałych pomiarów są uzupełniane informacjami uzyskanymi z modelowania i/lub pomiarów wskaźnikowych, całkowita ilość punktów poboru próbek określona w załączniku V, sekcji A może zostać zmniejszona maksymalnie o 50 %, pod warunkiem, że zostaną spełnione następujące kryteria:

- a) metody uzupełniające dostarczą danych niezbędnych do oceny jakości powietrza w odniesieniu do wartości dopuszczalnych, **wartości docelowych** lub prognozy ostrzegawczego, jak również przyniosą odpowiednie informacje dla społeczeństwa;
- b) w punktach poboru próbek, które mają zostać zainstalowane, przeprowadza się codzienne pomiary;**
- c) ilość punktów poboru próbek, które mają zostać zainstalowane, oraz przestrzenne rozmieszczenie punktów stosujących inne metody są wystarczające dla ustalenia stężenia istotnych zanieczyszczeń zgodnie z celami dotyczącymi jakości danych określonych w załączniku I sekcja A i umożliwiają uzyskanie wyników oceny spełniających kryteria podane w załączniku I sekcja B.

W przypadku, o którym mowa w drugim akapicie, wyniki modelowania i/lub pomiarów wskaźnikowych uwzględnia się przy ocenie jakości powietrza w odniesieniu do wartości dopuszczalnych lub **wartości docelowych**.

3. Komisja i państwa członkowskie zapewniają spójne stosowanie kryteriów przy wyborze punktów poboru próbek.

Wtorek, 26 września 2006 r.

Artykuł 8

Referencyjne metody pomiarowe

Państwa członkowskie stosują referencyjne metody pomiarowe i kryteria podane w załączniku VI, sekcjach A i C.

Pozostałe metody pomiarowe mogą być stosowane po spełnieniu warunków, o których mowa w załączniku VI sekcja B.

SEKCJA 3

Ocena jakości powietrza atmosferycznego w odniesieniu do ozonu

Artykuł 9

Kryteria oceny

1. W przypadku, gdy w danej strefie lub aglomeracji stężenie ozonu przekroczyło długoterminowe cele określone w pkt 3 załącznika VII w okresie pięciu lat poprzedzających pomiar, należy wprowadzić stałe pomiary.
2. W przypadku, gdy dostępne dane obejmują okres krótszy niż pięć lat, państwa członkowskie mogą, w celu stwierdzenia czy długoterminowe cele, o których mowa w ust. 1, zostały przekroczone w ciągu tych pięciu lat, połączyć wyniki z krótkoterminowych kampanii pomiarowych, przeprowadzonych tam, gdzie istnieje prawdopodobieństwo, że poziomy zanieczyszczeń są najwyższe, z wynikami uzyskanymi w trakcie przeprowadzonej inwentaryzacji emisji i modelowania.

Artykuł 10

Rozmieszczenie punktów poboru próbek do pomiaru stężenia ozonu

1. Rozmieszczenie punktów poboru próbek do pomiaru stężenia ozonu ustala się zgodnie z kryteriami podanymi w załączniku VIII.
2. Ilość punktów poboru próbek służących stałym pomiarom stężenia ozonu w każdej strefie lub aglomeracji, dla których pomiar jest jedynym źródłem informacji, na podstawie, której dokonuje się oceny jakości powietrza, odpowiada minimalnej ilości punktów poboru próbek określonej w załączniku IX sekcja A.

Jednak w odniesieniu do stref lub aglomeracji, dla których informacje pochodzące z punktów poboru próbek służących stałym pomiarom są uzupełniane informacjami z modelowania i/lub pomiarów wskaźnikowych, ilość punktów poboru próbek określona w załączniku IX sekcja A może zostać zmniejszona pod warunkiem, że spełnione są następujące warunki:

- a) metody uzupełniające zapewniają odpowiedni poziom informacji umożliwiający ocenę jakości powietrza pod względem wartości docelowych, celów długoterminowych, progów informowania i progów ostrzegawczych;
- b) ilość punktów poboru próbek, które mają zostać zainstalowane, oraz przestrzenne rozmieszczenie punktów stosujących inne metody są wystarczające dla ustalenia stężenia ozonu, zgodnie z celami dotyczącymi jakości danych określonymi w załączniku I sekcja A i umożliwiają uzyskanie wyników oceny spełniających kryteria podane w załączniku I sekcja B;
- c) ilość punktów poboru próbek w każdej strefie i w każdej aglomeracji odpowiada przynajmniej jednemu punktowi poboru próbek na dwa miliony mieszkańców lub jednemu punktowi poboru próbek na 50 000 km² w zależności od tego, który z powyższych elementów wymaga większej ilości punktów, poboru próbek, jednak na każdą strefę lub aglomerację musi przypadać przynajmniej jeden punkt poboru próbek;
- d) dwutlenek azotu jest mierzony we wszystkich pozostałych punktach poboru próbek z wyjątkiem stacji terenowych.

W przypadku, o którym mowa w drugim akapicie, wyniki modelowania i/lub pomiarów wskaźnikowych uwzględnia się przy ocenie jakości powietrza w odniesieniu do wartości docelowych.

Wtorek, 26 września 2006 r.

3. Pomiarów dwutlenku azotu dokonuje się w co najmniej 50 % punktów poboru próbek ozonu wymaganych na podstawie załącznika IX sekcja A. Pomiarzy te mają charakter ciągły, z wyjątkiem stacji terenowych, o których mowa w załączniku VIII sekcja A, gdzie mogą być stosowane inne metody pomiarowe.
4. W strefach i aglomeracjach, gdzie w każdym z okresów pięciu poprzednich lat pomiarów stężenie jest niższe od długoterminowych celów, liczba punktów poboru próbek służących stałym pomiarom ustalana jest zgodnie z załącznikiem IX, sekcją B.
5. Każde państwo członkowskie zapewnia działanie przynajmniej jednego punktu poboru próbek na swoim terytorium, dostarczającego dane na temat stężenia prekursorów ozonu podanych w załączniku X. Każde państwo członkowskie wybiera ilość i lokalizację stacji, w których dokonywane będą pomiary prekursorów ozonu, z uwzględnieniem celów i metod podanych w załączniku X.

Artykuł 11

Referencyjne metody pomiarowe

1. Państwa członkowskie stosują referencyjne metody pomiaru ozonu, określone w ust. 8 załącznika VI sekcja A. Pozostałe metody pomiarowe mogą być stosowane po spełnieniu warunków, o których mowa w załączniku VI sekcja B.
2. Każde państwo członkowskie informuje Komisję o metodach, jakie stosuje w zakresie poboru próbek i pomiarów LZO, podanych w załączniku X.

Rozdział III

Zarządzanie jakością powietrza atmosferycznego

Artykuł 12

Wymogi dla przypadków, gdy poziomy zanieczyszczenia są niższe niż wartości dopuszczalne i **wartości docelowe**

W strefach i aglomeracjach, gdzie poziomy dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, PM₁₀, PM_{2,5}, ołowiu, benzenu i tlenku węgla w powietrzu atmosferycznym są niższe niż odpowiednie wartości dopuszczalne lub **wartości docelowe**, określone w załącznikach XI i XIV, państwa członkowskie **utrzymują poziomy tych zanieczyszczeń poniżej wartości dopuszczalnych lub pułapów stężenia i dokładają starań o zachowanie jak najlepszej jakości powietrza atmosferycznego, zgodnej z zasadami trwałego rozwoju.**

Artykuł 13

Wartości dopuszczalne i **progi ostrzegawcze** dla ochrony zdrowia ludzi

1. Państwa członkowskie, **uwzględniając sekcję A załącznika III**, zapewniają na swoim terytorium, aby poziom dwutlenku siarki, PM₁₀, ołowiu i tlenku węgla w powietrzu atmosferycznym nie przekraczał wartości dopuszczalnych podanych w załączniku XI.

W odniesieniu do dwutlenku azotu i benzenu, wartości dopuszczalne, określone w załączniku XI, nie mogą być przekroczone po terminach podanych w załączniku XI.

Przestrzeganie tych wymogów jest oceniane zgodnie z sekcją B załącznika III.

Marginesy tolerancji podane w załączniku XI stosuje się zgodnie z art. 21.

2. Progi ostrzegawcze odnoszące się do stężenia dwutlenku siarki i dwutlenku azotu w powietrzu atmosferycznym odpowiadają wartościom podanym w załączniku XII sekcja A.

Wtorek, 26 września 2006 r.

3. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć strefy i aglomeracje, w których wartości dopuszczalne dla PM_{10} są przekroczone z powodu stężenia PM_{10} w powietrzu atmosferycznym, wynikającego z powtórnego zawieszenia cząstek spowodowanego posypywaniem dróg piaskiem w okresie zimowym, **lub oczyszczaniem dróg pod warunkiem, że nie wpływa to na poziom $PM_{2,5}$.**

Państwa członkowskie przekazują Komisji wykazy wszystkich tego typu stref i aglomeracji wraz z informacjami na temat stężeń i źródeł pyłu zawieszonego PM_{10} na ich terenie.

Informując Komisję, zgodnie z art. 25, państwa członkowskie przedstawiają niezbędne uzasadnienie mające na celu wykazanie, że jakiegokolwiek przekroczenie stężeń spowodowane jest wystąpieniem zjawiska ponownego zawieszenia cząstek oraz że zostały podjęte odpowiednie środki dla ich obniżenia.

Nie naruszając przepisów art. 19, dla stref lub aglomeracji, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, państwa członkowskie muszą opracować plany i programy, o których mowa w art. 21, wyłącznie w przypadku, gdy przekroczenie dopuszczalnych stężeń jest spowodowane źródłami PM_{10} innymi niż posypywanie dróg piaskiem **i solą** w okresie **zimowym**.

Artykuł 14

Poziomy krytyczne

1. Państwa członkowskie na obszarach oddalonych od aglomeracji lub innych terenów zabudowanych, zapewniają zgodność z poziomami krytycznymi podanymi w załączniku XIII.

W przypadku znacznego zagrożenia co do wystąpienia niepożądanych skutków państwa członkowskie mogą zastosować poziomy krytyczne, o których mowa w akapicie pierwszym, także na terenie aglomeracji i innych obszarów zabudowanych.

2. W przypadku, gdy stałe pomiary są jedynym źródłem informacji, na której opiera się ocena jakości powietrza, ilość punktów poboru próbek nie może być mniejsza niż minimalna ilość podana w załączniku V sekcja C. W przypadku, gdy informacje te uzupełniają pomiary wskaźnikowe lub modelowanie, wówczas minimalna ilość punktów poboru próbek może być zmniejszona o nie więcej niż 50 %, pod warunkiem, że oceniane stężenie odpowiednich zanieczyszczeń można ustalić zgodnie z celami dotyczącymi jakości danych, podanymi w załączniku I sekcja A.

Artykuł 15

Docelowe ograniczenie stopnia narażenia na działanie $PM_{2,5}$ oraz **wartość docelowa i wartość dopuszczalna dla stężenia $PM_{2,5}$** dla ochrony zdrowia ludzi

1. Państwa członkowskie zapewniają, że docelowe ograniczenie stopnia narażenia na działanie $PM_{2,5}$, określone w załączniku XIV sekcja B osiągną w terminie podanym w tymże załączniku XIV.

2. Średni wskaźnik narażenia dla $PM_{2,5}$ ocenia się zgodnie z załącznikiem XIV sekcja A.

3. Każde państwo członkowskie, zgodnie z załącznikiem III, zapewnia, aby rozmieszczenie i indywidualna ilość punktów poboru próbek służących określeniu średniego wskaźnika narażenia $PM_{2,5}$ prawidłowo odzwierciedlały narażenie na jego działanie całej ludności. Ilość punktów poboru próbek nie jest mniejsza niż podana w załączniku V sekcja B.

4. Państwa członkowskie zapewniają **osiągnięcie wartości docelowej i wartości dopuszczalnej** dla stężenia $PM_{2,5}$ w powietrzu atmosferycznym na **całym ich terytorium po terminie podanym** w załączniku XIV sekcja C.

5. Marginesy tolerancji podane w załączniku XIV sekcja C stosuje się zgodnie z art. 21.

Wtorek, 26 września 2006 r.

Artykuł 16

Wymogi dla stref i aglomeracji, w których stężenie ozonu przekracza długoterminowe cele

1. Państwa członkowskie zapewniają, że wartości docelowe i cele długoterminowe podane w załączniku VII zostaną zrealizowane w terminach określonych w tymże załączniku.
2. Dla obszarów i aglomeracji, w których wartości docelowe zostały przekroczone, państwa członkowskie zapewniają, że plany lub programy przygotowane na podstawie art. 6 dyrektywy 2001/81/WE są wdrożone w celu zrealizowania wartości docelowych, z wyjątkiem przypadków, gdy ich realizacja nie jest możliwa za pomocą odpowiednich środków, począwszy od terminu podanego w pkt 2 załącznika VII.

W przypadku, gdy zgodnie z art. 21 ust. 1 niniejszej dyrektywy, plany lub programy muszą zostać przygotowane lub zrealizowane w odniesieniu do zanieczyszczeń innych niż ozon, państwa członkowskie w miarę potrzeb przygotowują lub realizują zintegrowane plany lub programy obejmujące wszystkie przedmiotowe zanieczyszczenia.

3. Dla stref i aglomeracji, w których poziom ozonu w powietrzu atmosferycznym jest wyższy niż długoterminowe cele, ale niższy od lub równy wartości docelowej, państwa członkowskie przygotowują i wdrażają skuteczne z punktu widzenia kosztów środki w celu osiągnięcia długoterminowych celów. Środki te są co najmniej spójne ze wszystkimi planami i programami, o których mowa w ust. 2.

Artykuł 17

Wymogi dla stref i aglomeracji, w których stężenie ozonu spełnia długoterminowe cele

Dla stref i aglomeracji, w których poziom ozonu spełnia długoterminowe cele, państwa członkowskie, w zakresie, w jakim czynniki, takie jak transgraniczny charakter zanieczyszczenia ozonem i warunki meteorologiczne na to pozwalają, zachowują poziomy ozonu poniżej długoterminowych celów oraz poprzez odpowiednie środki utrzymują najlepszą jakość powietrza zgodną zarówno ze zrównoważonym rozwojem jak i wysokim poziomem ochrony środowiska naturalnego oraz ochrony zdrowia ludzi.

Artykuł 18

Środki wymagane w przypadku przekroczenia progów informowania i progów ostrzegawczych

W przypadku przekroczenia progu informowania lub któregośkolwiek z progów ostrzegawczych, o których mowa w załączniku XII, państwa członkowskie podejmują niezbędne działania mające na celu poinformowanie społeczeństwa za pośrednictwem radia, telewizji, prasy lub internetu.

Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji, na zasadzie tymczasowości, informacje dotyczące zarejestrowanych poziomów i okresów czasu, w trakcie których próg ostrzegawczy lub próg informowania był przekroczony.

Artykuł 19

Emisje zanieczyszczeń z naturalnych źródeł

1. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć strefy lub aglomeracje, w których przekroczenie wartości dopuszczalnych lub **wartości docelowych** dla danego zanieczyszczenia związane jest z naturalnym źródłem.

Państwa członkowskie przesyłają Komisji wykaz tego typu stref lub aglomeracji wraz z informacją na temat stężeń i źródeł pochodzenia oraz dokumentację potwierdzającą związek przekroczonych stanów z naturalnymi źródłami.

2. W przypadku, gdy Komisja zostanie poinformowana o przekroczeniu, które można przypisać naturalnym źródłom zgodnie z ust. 1, przekroczenie to nie jest traktowane jako przekroczenie dla celów niniejszej dyrektywy.

Wtorek, 26 września 2006 r.

Artykuł 20

Odroczenie terminów realizacji i wyłączeń z obowiązku stosowania określonych wartości dopuszczalnych

1. W przypadku, gdy w określonej strefie lub aglomeracji, zgodność z wartościami dopuszczalnymi dla dwutlenku siarki lub benzenu, **PM₁₀** lub **wartość docelowa dla PM_{2,5}** nie może być osiągnięta w terminach określonych w załączniku XI lub w załączniku XIV sekcja C, państwa członkowskie mogą odroczyć ustalone terminy maksymalnie o **cztery lata od wejścia w życie niniejszej dyrektywy** w odniesieniu do danej strefy lub aglomeracji, **jeżeli państwo członkowskie wykazuje, że na szczeblu krajowym, lokalnym i regionalnym podjęto wszelkie środki konieczne do realizacji powyższych terminów. Plan lub program zostanie opracowany dla strefy lub aglomeracji zgodnie z art. 21 ze wskazaniem środków, jakie zostaną podjęte w celu osiągnięcia wartości dopuszczalnych lub wartości docelowych w nowym terminie.**

2. W przypadku, gdy w określonej strefie lub aglomeracji, zgodność z wartościami dopuszczalnymi dla dwutlenku siarki, tlenku węgla i **ołowiu**, podanymi w załączniku XI **nie** może być osiągnięta ze względu na szczególne lokalne warunki rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń, niekorzystne warunki klimatyczne lub zanieczyszczenia transgraniczne, państwa członkowskie zostają wyłączone z obowiązku stosowania tych wartości dopuszczalnych najpóźniej do dnia 31 grudnia 2009 r., po spełnieniu warunków określonych w **ust. 1.**

3. **Państwa członkowskie mogą odroczyć terminy osiągnięcia wartości dopuszczalnych dla PM₁₀ i wartości docelowej dla PM_{2,5}, o których mowa w ustępie 1, o dodatkowy okres wynoszący maksymalnie dwa lata dla określonej strefy lub aglomeracji, jeżeli z planu lub programu zgodnie z ust. 1 wynika, że osiągnięcie wartości dopuszczalnych jest niemożliwe, pod warunkiem wykazania przez państwo członkowskie, iż na szczeblu krajowym, lokalnym i regionalnym podjęto wszelkie środki konieczne do realizacji powyższych terminów, łącznie z wdrożeniem dyrektyw i rozporządzeń, o których mowa w punkcie 10 załącznika XV w terminach określonych w tych aktach prawnych. W zmienionym planie lub programie należy wyjaśnić powody przekroczenia wymienionych powyżej terminów i określić, jakie środki zostaną przyjęte w celu osiągnięcia wartości dopuszczalnych lub docelowych w dodatkowym okresie.**

4. W przypadku stosowania przez państwo członkowskie ust. 1, 2 lub 3, zapewnia ono, aby wartość dopuszczalna lub **docelowa dla** każdego zanieczyszczenia nie była przekroczona o więcej niż margines tolerancji podany w załączniku XI lub XIV dla danego zanieczyszczenia.

5. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję **oraz wszystkie pozostałe państwa członkowskie** o przypadkach, które ich zdaniem wymagają stosowania ust. 1, 2 **lub 3**, i przekazują plany lub programy, o których mowa w ust. 1, wraz ze wszystkimi istotnymi informacjami niezbędnymi Komisji do oceny czy spełniono konieczne warunki. **Oceniając, czy odpowiednie warunki zostały spełnione, szczególną uwagę należy zwrócić na podjęte dodatkowe środki wspólnotowe w celu wsparcia państw członkowskich w osiągnięciu określonych wartości docelowych i dopuszczalnych.**

W przypadku, gdy Komisja nie zgłosi zastrzeżeń w ciągu **sześciu miesięcy** od daty otrzymania zgłoszenia, o którym mowa w pierwszym akapicie, uznaje się, że wymogi ust. 1, 2 **lub 3** zostały spełnione.

W razie zastrzeżeń Komisja może zażądać od państw członkowskich dostosowania **lub** przygotowania nowych planów lub **programów**.

Rozdział IV

Plany i programy

Artykuł 21

Plany i programy w zakresie jakości powietrza

1. W przypadku, gdy w określonej strefie lub aglomeracji poziomy zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym przekraczają wartości dopuszczalne lub wartości **docelowe, plus** określony margines tolerancji dla każdego z przypadków, państwa członkowskie zapewniają opracowanie planów lub programów dla przedmiotowych stref i aglomeracji w celu uzyskania odpowiednich wartości lub wartości **docelowych, określonych** w załącznikach XI i XIV.

Wtorek, 26 września 2006 r.

Te plany lub programy zawierają co najmniej informacje podane w załączniku XV.

Plany i programy mogą w razie potrzeby zawierać środki zgodne z art. 22.

Plany i programy opracowuje się ze wskazaniem na fakt, że wobec zakładów przemysłowych objętych dyrektywą 96/61/WE, stosujących najlepsze dostępne techniki w znaczeniu art. 2 pkt 11 wymienionej dyrektywy, nie stosuje się żadnych środków wykraczających poza stosowanie najlepszych dostępnych technik. Plany i programy należy przekazywać Komisji łącznie, w odpowiedniej formie elektronicznej w terminie określonym zgodnie z art. 26 ust. 2.

2. Państwa członkowskie, w możliwym zakresie, zapewniają spójność z pozostałymi planami wymaganymi na mocy dyrektywy 2001/80/WE, dyrektywy 2001/81/WE lub dyrektywy 2002/49/WE w celu osiągnięcia odpowiednich celów dotyczących środowiska naturalnego.

3. Plany i programy, o których mowa w ust. 1 nie podlegają ocenie na mocy dyrektywy 2001/42/WE.

Artykuł 22

Krótkoterminowe plany działania

1. W przypadku, gdy w określonej strefie lub aglomeracji istnieje zagrożenie, że poziomy zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym przekroczą jedną lub kilka wartości **dopuszczalnych, wartości** docelowych lub progów ostrzegawczych, o których mowa w załącznikach VII, XI, XII, XIV, państwa członkowskie, tam gdzie **wydaje się to konieczne**, opracowują plany działania określające krótkoterminowe środki, jakie należy podjąć w celu ograniczenia zagrożenia oraz skrócenia czasu występowania zjawiska.

Państwa członkowskie opracowują krótkoterminowe plany działania tylko w przypadku, gdy uznają, że istnieje możliwość, przy uwzględnieniu lokalnych warunków geograficznych, klimatycznych i ekonomicznych, ograniczenia zagrożenia, okresu czasu jego występowania lub stopnia przekroczenia. Opracowując krótkoterminowe plany działania państwa członkowskie biorą pod uwagę decyzję 2004/279/WE.

2. Krótkoterminowe plany działania, o których mowa w ust. 1, mogą, w zależności od indywidualnych przypadków, obejmować środki **o sprawdzonej krótkoterminowej skuteczności niezbędne do** kontrolowania i, w razie konieczności, zawieszania działalności, **która jest wyraźnie odpowiedzialna za zwiększone** ryzyko przekroczenia wartości **dopuszczalnych lub** wartości docelowych, lub progów ostrzegawczych. **Art. 21 ust. 1 akapit drugi stosuje się odpowiednio.**

3. Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej i do wiadomości **właściwych** organizacji zarówno wyniki swoich badań w zakresie wykonalności i treści szczegółowych krótkoterminowych planów działania, jak i realizacji tych planów. **Do właściwych organizacji należą organizacje ochrony środowiska, organizacje konsumenckie oraz organizacje reprezentujące interesy wrażliwych grup ludności, inne właściwe instytucje w dziedzinie opieki zdrowotnej, a także odpowiednie stowarzyszenia gospodarcze.**

4. Począwszy od ... (*) Komisja regularnie publikuje przykłady najlepszych praktyk opracowywania krótkoterminowych planów działania.

Artykuł 23

Transgraniczne zanieczyszczenie powietrza

1. W przypadku przekroczenia progu ostrzegawczego, wartości dopuszczalnych **lub docelowych**, a także stosownych **marginesów tolerancji** lub długoterminowych celów, spowodowanego transgranicznym przeniesieniem się zanieczyszczeń lub ich prekursorów, zainteresowane państwa członkowskie współpracują i, tam gdzie to konieczne, określają wspólne działania, takie jak przygotowanie wspólnych lub skoordynowanych planów lub programów zgodnych z art. 21 w celu zlikwidowania przekroczeń, poprzez zastosowanie odpowiednich, lecz proporcjonalnych środków.

(*) 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Wtorek, 26 września 2006 r.

2. Komisję zaprasza się do udziału i wspierania procesu współpracy, o którym mowa w ust. 1. W razie konieczności Komisja, uwzględniając sprawozdania określone w art. 9 dyrektywy 2001/81/WE, podejmuje decyzję czy należy podjąć dalsze działania na poziomie wspólnotowym, mające na celu ograniczenie emisji prekursorów odpowiedzialnych za transgraniczne zanieczyszczenie.

3. Państwa członkowskie, gdy to właściwe – zgodnie z art. 22, przygotowują i realizują wspólne krótkoterminowe plany działania obejmujące sąsiednie obszary w innych państwach członkowskich. Państwa członkowskie zapewniają, aby takie sąsiednie obszary w innych państwach członkowskich, które opracowały krótkoterminowe plany działania, otrzymywały wszystkie właściwe informacje.

4. W przypadku przekroczenia progu informowania lub progu ostrzegawczego w strefach lub aglomeracjach położonych blisko granic, tak szybko jak to możliwe należy zawiadomić właściwe władze w sąsiednich państwach członkowskich. Informacje są podawane do publicznej wiadomości.

5. Opracowując plany i programy określone w ust. 1 i 3 oraz przekazując informacje do publicznej wiadomości, zgodnie z ust. 4, państwa członkowskie nawiązują w stosownych przypadkach współpracę z państwami trzecimi, w szczególności z krajami kandydującymi.

Rozdział V

Informacja i sprawozdania

Artykuł 24

Podawanie informacji do wiadomości publicznej

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby zarówno społeczeństwo jak i właściwe organizacje, takie jak organizacje ochrony środowiska, organizacje konsumenckie oraz organizacje reprezentujące interesy wrażliwych grup **ludności, inne** właściwe jednostki zajmujące się ochroną zdrowia, **a także odpowiednie stowarzyszenia gospodarcze** były odpowiednio i na czas informowane:

- a) o jakości powietrza, zgodnie z załącznikiem XVI;
- b) o decyzjach odraczających, zgodnie z art. 20 ust. 1 i ust. 3;
- c) o wszystkich wyjątkach zgodnie z art. 20 ust. 2;
- d) o planach i *programach*, o których mowa w art. 16 ust. 2, art. 20 ust. 1 i art. 21.

Informacje udostępnia się bezpłatnie poprzez łatwo dostępne media, w tym internet lub inne stosowne środki komunikacji, z uwzględnieniem przepisów dyrektywy 2006/.../WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ... [w sprawie ustanowienia infrastruktury informacji przestrzennej we Wspólnocie (INSPIRE)].

2. Państwa członkowskie udostępniają **ludności roczne** sprawozdania na temat zanieczyszczeń podlegających przepisom niniejszej dyrektywy.

Sprawozdania **te przedstawiają** poziomy przekraczające wartości **dopuszczalne, wartości** docelowe, długoterminowe cele, progi informowania i progi ostrzegawcze, dla przedmiotowych okresów sprawozdawczych. Powyższe informacje zawierają także ocenę skutków tych przekroczeń. Sprawozdania mogą zawierać, w razie konieczności, dodatkowe informacje i ocenę w zakresie ochrony lasów, jak również informacje na temat pozostałych zanieczyszczeń, dla których przepisy o monitorowaniu zawarte są w niniejszej dyrektywie, takich jak, między innymi, wybrane prekursorzy ozonu niepodlegające uregulowaniom, podane w *załączniku X sekcja B*.

Artykuł 25

Przekazywanie informacji i sprawozdań

Państwa członkowskie zapewniają, że informacje na temat jakości powietrza atmosferycznego udostępniane są Komisji.

Wtorek, 26 września 2006 r.

Artykuł 26

Środki korygujące i wykonawcze

1. Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 **ust. 3**, zmienia w niezbędnym zakresie załączniki od I do VI, załączniki od VIII do X i załącznik XV.

Jednak zmiany te nie mogą bezpośrednio lub pośrednio wpływać na modyfikację żadnego z następujących elementów:

- a) wartości **dopuszczalnych, wymogów** dotyczących ograniczania narażenia, poziomów krytycznych, wartości docelowych, progów informowania i progów ostrzegawczych oraz długoterminowych celów podanych w załącznikach VII oraz od XI do XIV;
- b) terminów osiągnięcia zgodności z poszczególnymi parametrami określonymi w lit. a).

2. Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 **ust. 3**, określa zakres informacji udostępnianych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 25.

Komisja określa także zasady usprawnienia metod przesyłania tych danych, a także sposoby wymiany informacji oraz przekazywania danych z sieci i poszczególnych stacji dokonujących pomiarów skażenia powietrza na terenie państw członkowskich, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2.

3. Komisja opracowuje wytyczne dotyczące porozumień w zakresie ustanowienia wspólnych stacji pomiarowych, o których mowa w art. 6 ust. 5.

4. Komisja publikuje wytyczne dotyczące wykazania równoważności, o której mowa w załączniku VI sekcja B.

Rozdział VI

Komitet, przepisy przejściowe i końcowe

Artykuł 27

Komitet

1. Komisję wspomaga komitet o nazwie „Komitet ds. jakości powietrza atmosferycznego”, dalej zwany „komitetem”.

2. W przypadku odwołania do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

3. *W przypadku odwołania do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 5a ust. 1-4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE z uwzględnieniem jej art. 8.*

Artykuł 28

Kary

Państwa członkowskie ustanawiają system kar stosowanych w razie naruszenia przepisów krajowych, przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą, i podejmą wszelkie niezbędne działania w celu stosowania kar. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i **odstrasżające**.

Wtorek, 26 września 2006 r.

Artykuł 29

Uchylenie i przepisy przejściowe

1. Dyrektywy 96/62/WE, 1999/30/WE, 2000/69/WE i 2002/3/WE uchyla się z dniem podanym w art. 32 ust. 1 niniejszej dyrektywy, bez uszczerbku dla obowiązków nałożonych na państwa członkowskie odnoszących się do ograniczeń czasowych w zakresie transpozycji i stosowania powyższych dyrektyw.

Jednakże w mocy pozostają następujące artykuły:

- a) artykuł 5 dyrektywy 96/62/WE do dnia 31 grudnia 2010 r.;
 - b) artykuł 11 ust. 1 dyrektywy 96/62/WE oraz art. 10 ust. 1 i ust. 2 dyrektywy 2002/3/WE do momentu wejścia w życie środków wykonawczych, o których mowa w art. 26 ust. 2 niniejszej dyrektywy;
 - c) artykuł 9 ust. 3 i 4 dyrektywy 1999/30/WE do dnia 31 grudnia 2009 r.
2. Odniesienia do uchylonych dyrektyw są traktowane jako odniesienia do niniejszej dyrektywy i odczytywane zgodnie z tabelą korelacji w załączniku XVIII.
3. Decyzja 97/101/WE zostaje uchylona z dniem wejścia w życie środków wykonawczych, o których w art. 26 ust. 2 niniejszej dyrektywy.

Artykuł 30

Przegląd

W okresie pięciu lat od **wejścia w życie** dyrektywy, Komisja dokona przeglądu przepisów odnoszących się do $PM_{2,5}$ i PM_{10} z **uwzględnieniem najnowszych wyników naukowych**. W szczególności Komisja **zapropo- nuje** szczegółowe działania mające na celu ustalenie prawnie wiążących zobowiązań, uwzględniających sytuację w poszczególnych państwach członkowskich w zakresie jakości powietrza i możliwości ograniczenia zanieczyszczeń. **W czasie przeglądu Komisja ustali, czy wystarczy nadal ustalać wartości dopuszczalne dla PM_{10} , czy też należy zastąpić je wartościami dopuszczalnymi dla $PM_{2,5}$.**

Artykuł 31

Środki wspólnotowe służące zmniejszeniu emisji u źródła

Jeżeli konieczne środki wspólnotowe służące zmniejszeniu emisji zanieczyszczeń u źródła, o których mowa w załączniku XVII, nie zostaną wdrożone przed 1 stycznia 2010 r., państwo członkowskie może otrzymać zgodę na 2 letni okres odstępstwa od przestrzegania $PM_{2,5}$ i PM_{10} od dnia 1 stycznia 2010 r., pod warunkiem, że podejmuje ono odpowiednie środki służące zmniejszeniu zanieczyszczenia powietrza. Całkowity okres stosowania odstępstwa nie może przekraczać okresów, o jakich mowa w art. 20 ust. 1 i 3.

Artykuł 32

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy **do dnia...** (*). Niezwłocznie przedstawiają Komisji teksty powyższych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy nimi a niniejszą dyrektywą.

Przepisy te zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określane są przez państwa Członko Przepisy te zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w obszarze objętym niniejszą dyrektywą.

(*) 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Wtorek, 26 września 2006 r.

Artykuł 33

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie w dniu jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 34

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

CELE DOTYCZĄCE JAKOŚCI DANYCH

A. CELE DOTYCZĄCE JAKOŚCI DANYCH W ZAKRESIE OCENY JAKOŚCI POWIETRZA

	Dwutlenek siarki, dwutlenek azotu i tlenki azotu oraz tlenek węgla	Benzen	Pył zawieszony (PM ₁₀ /PM _{2,5}) i ołów	Ozon oraz odpowiednie NO i NO ₂
Stale pomiary ⁽¹⁾				
Niepewność	15 %	25 %	25 %	15 %
Minimalny zakres danych	90 %	90 %	90 %	90 % latem 75 % zimą
Minimalny przedział czasowy:				
– obszary miejskie, z ruchem ulicznym		35 % ⁽²⁾		
– zakłady przemysłowe		90 %		
Pomiary wskaźnikowe				
Niepewność	25 %	30 %	50 %	30 %
Minimalny zakres danych	90 %	90 %	90 %	90 %
Minimalny przedział czasowy	14 % ⁽³⁾	14 % ⁽⁴⁾	14 % ⁽³⁾	>10 % latem
Niepewność modelowania				
Co godzinę	50 %	-		
Średnie ośmiogodzinne	50 %			
Średnie dzienne	50 %	-	jeszcze nie zdefiniowano	50 %
Średnie roczne	30 %	50 %	50 %	50 %
Niepewność obiektywnej oceny	75 %	100 %	100 %	75 %

⁽¹⁾ Państwa członkowskie mogą stosować pomiary wrywkowe zamiast stałych pomiarów dla benzenu i pyłu zawieszonego jeśli są w stanie wykazać Komisji, że niepewność pomiarów, w tym niepewność wynikająca z wrywkowych próbek, spełnia cele jakościowe w 25 %, a przedział czasowy pomimo wszystko przekracza minimalny przedział czasowy wymagany dla pomiarów wskaźnikowych. Wrywkowe badania muszą być równo rozłożone w czasie w trakcie roku w celu uniknięcia wypaczenia danych. Niepewność danych wynikająca z wrywkowych badań może zostać określona zgodnie z procedurą przewidzianą przez ISO 11222 (2002) – „Określenie niepewności średniej czasowej pomiarów jakości powietrza”. Jeśli wrywkowe badania stosuje się do oceny ilości przekroczonych poziomów (N_{oszacowanie}) dziennej wartości dopuszczalnej PM₁₀, należy zastosować następującą korektę: N_{oszacowanie} = N_{pomiar} x 365 dni / ilość dni pomiaru.

⁽²⁾ Rozłożone w czasie w ciągu roku, a zatem reprezentatywne dla zmiennych warunków klimatycznych i drogowych.

⁽³⁾ Wrywkowo jeden pomiar w tygodniu, równo rozłożony w ciągu roku, lub 8 tygodni równo rozłożonych w ciągu roku.

⁽⁴⁾ Wrywkowo jednodniowy pomiar w tygodniu, równo rozłożony w ciągu roku, lub 8 tygodni równo rozłożonych w ciągu roku.